

לחותר לציין כי לעת עתה מוקדם מדי זה לחיילים בלבד וגם לחתיכות, כחובן.
יש שסורגות נרביים ורודים לחיילינו, יש שסולזות חבילות. אני מציעה מפעל אחר, חשוב לא פחות: סכתים. תנו לבחורים את ההרגשה שחשובים עליהם ומתעניינים בהם.
המפעל שאני מציעה הוא כזה: לשלוח מכתבים בהסוניה לחיילים אלמונים שיועברו על-ידי הסוכנות המתאימה. החיילים עצמם יכולים לכתוב אלי, גם כן בהמונים, ואני אעביר את המכתבים לכתבות המתאימות. הסיפור, אני בטוחה, יהיה מהיר ויעיל. את אותו חלק של המכתבים שלא אספיק לפרסם בסוף זה, אעביר ישר באופן אוטומטי. הבח נקרא לזה לחיל האלמוני. ואתם, בחורים, בכל האישיים, חזרו בריאים אל אמותיכם ונשורתיכם, וזכרו את דברי השיר המפורסם, שלא תקחו את כל הסנקים יחד. קחו אותם אחד אחד, ובין סאנק אחד לשני, כתבו אל אמא רותי.

★ ★ ★

כומתה שחורה בנאוה

"אנו שני פיטורים", כותבים (995/1078), "המשרתים ביחידה קרבית החובשת בנאוה כומתה שחורה". שמותיהם דומים זה לזה וההבדל ביניהם הוא רק באות אחת. בדרך כלל הם בחורים עליונים ואוהבים לצחוק מכל תעולם, כולל מספקיהם. הם ישמחו לקבל מכתבים משתי תל-אביביות בנות 17-19, שחראינה את עצמן מתאימות להם.

★ ★ ★

וגר זאב עם כבש

וזה לגמרי לא באחרית הימים. נורא דחף (1019/995) שאשרם סם את מכתבה. זה פשוט בוער. היא לא יכולה יותר. כל מה שאני רוצה כעת, אומרת היא, הוא רק — אל תיבהלי — פשוט להתאהב חזק חזק במישהו, להתגעגע לאחד ויחיה, לרצות בו ולכתוב לו ורק לו את כל מה שעושה בדעתה. כרגע, איני רואה בכלל איך עלול הוא להיראות או להיות: משכיח, קלדעת, פרוח, רציני, כבש או זאב. מה שכן ברור לי הוא שמימד האורך שלו צריך להיות ניכר, ששטח משום שגם אני גבוהה-קומה. נוסף לזאת, עליו להיות בגיל המתאים ל-22 שנות חיי.

ועתה, המשכילים, קלי הדעת, הפרחחים הרציניים, הכבשים והזאבים, כל אחד לחוד, או אחד שהוא כולם ביחד — והי רוצה/ים להיות נאהב/ים חזק חזק — למה אתם מחכים?

★ ★ ★

הנחלאים העליונים

שני נחלאים, מספרים על עצמם: "אנחנו שני נחלאים ספק עליונים, ספק רציניים האוהבים ליהנות מהחיים בעיקר בחופשות שהיינו מקבלים ואשר עוד נקבל. מקום מושבנו הקבוע הוא באחת ממושבות השרון שהיא 'זרת' עתיקה מתל-אביב ופחות עתיקה מסג'רה או מלכיש. אולם אין להסיק מכך שאנחנו דומים לאותם בני בת-שימה או בנימינה.

לא נכתוב כך כמו כולם שאנחנו אוהבים סרטים קלים, מוסיקת ג'אז, טיולים וכדו' אבל זו האמת ואין אנו אשמים שכל שני וחמישי אוהב גם הוא את אותם הדברים. בצבא אנו נחשבים כפיטורים משני סיבות: (א) אנחנו נח' לאים, (ב) אנו עומדים להצטרף בזמן הקרוב לשורות המפקדים בצה"ל."

הם מתרשם בנערות בנות ה-16'18 שתבובנה אליהם כי יש בדעתם להתחנך אליהן אחרי שכל העסק ייגמר. רצוי שתהיינה איסוף, יוצאות תנועת נוער, אך אין זה הכרחי. אבל שהם יספרו לנו על בעיות הקבוצה שלהן על בנתוניה, מזהירים הם. משום מה, תנועם להם המחשבה שכבתיהן יגיעו מתל-אביב.

★ ★ ★

ימאי ומיוחד

(995/1081) כתבה אלי שלא אחיך משום שהיא בת 16. היא כרוב נערות בנות גילה, חולמת על האחד המיסטורי ומלא ההוד שהיא ספק מאמינה שהוא קיים. נסך חלומותיה איננו אותו הנסך השיגרי הרכוב על סוס. שלה רוכב על אונייה. כי מודעתנו הקטנה מתעניינת דווקא בימאים. היא רואה אותו בדמיונה כבן 19, גבוה, יפה-תואר, מיקח, משעשע וחברמן. היא מבטיחה לו שלא יתאכזב מתמונתה, כאשר תשלח לו אותה.

★ ★ ★

יפי העלומים

(995/1082) החליט לומר את דברו בחרוזים. הוא אסילו איננו מבקש דבר. פשוט התנסה לרבע לכתוב אל שלכם בני אמנות. אך אני בטוחה כי נערות רבות תכתובנה אליו.

חיל הנני, הנהנה ממדורך הקבוע סינת התצורה ליפי העלומים ומהמכתבים המתפרסמים בו מדי שבוע והכשרונות אשר בו גלומים

לכן מרשה אני לעצמי להעיר ואשתדל לדבר לעניין ובכדי שתעסק היה בהיר נתחיל מיסוד הבניין

ה מספר פעמים הופיעו במדור חרוזים בכותרת של "פיטור" אך אם תשאלי את מומחי הדור יאמרו — זה סתם ספסוף

אם הכותב צנחן — יופי חי ישלח תמונה מקרב ואז נאמר לו כה לחי כי בחרב ידיו לו רב

אך אל יגע בשמן המור במלאכת הפיוט חריזות כלאיים. שור וחמור בקיצור — ממש פיוט

ולסיום החלטתי, סליחה, לבקש על השטיות שבכתב לפעמים מתחשק סתם לקשקש ואף לעלות זאת על הכתב

★ ★ ★

לחיי, זיק של שמחה

שלושה נחלאים קרביים (995/1083) כותבים שאין ברצונם למנות את כל מעלותיהם ומגערותיהם, כפי שאוהבים לעשות זאת רבים אחרים. כל מה שהם רוצים, הוא מכתבים מנערות

הסיפוס שלי

תמונה זו נשלחה אלי על ידי רבים רפי יצחקי מאייסוס: "מה דעתכם חברי, על החילימניקית החבובה הזו? לא... לא, היא לא חברתי, אם כי לא הייתי מתנגד לכך. אך האמינו או לא, מצאתי תמונה זו במחנה צבאי אייסוס, ובכך החלטתי לשלוח לרתי המוכנה תמיד לעזור בהשבת אבידות. התמונה מיוערת לאיזה "קוקי" מזוין. אני מקנא בו." ההקדשה על גב התמונה היתה: "לקוקי — יקרים 1995 הם זכרונות העבר."

שלך

בנות 17. "שואפים אנו רק להקל מעלינו את רגש הבדידות שבו נתון חיל. מכתב מן הבית — וביחוד מגערה — מכניס ללב החייל זיק של גיל ושמחה כי הנה הוא לא נשבת. נערות המבר נות רגש זה ובעלות השכלה, יתאימו פחות להתכתבות."

★ ★ ★

כך עושות כולן

שלוש הנערות שיש לי העונג להציגן בזה (995/1084) מתג' לזת שאם מכתבן שיגרת, ואינו שונה מתרסרי מכתבים אחרים שאני מקבלת, הרי זה משום שכל הבנות קורצו מאותו חומר והן אינן אשמות.

שלושתן בנות 16, ותלמידות תיכון חסאיות. אחת בלונדית, שתיים ערמוניות. הן רוצות להתכתב עם שלשה בחורים בגיל 21-19. כמו כל האחרות, גם הן רוצות שיחיו נחמדים וגיבויים. לא חשוב אם יש להם דם או לא. אומרות הן, ובלבד שישלחו את תמונותיהם. הן מצדן, מבטיחות לשלוח את שלהן. בדרך כלל, רואות הן צדך לחיירי. אנו נחלות העלחה אצל המין השני."

שכתתי: הנושא להתכתבות — כל זכר שבועלם."

★ ★ ★

הגיל המתוק

"היא צריכה להיות בגיל 16-18" כותב החייל הקרבי (995/1085), "החברה רגלים לקרוא לזה הגיל המתוק. יהיה זה מצויין אם המושג הזה יהיה משכנע אצלה. עליה לאהוב כידור, כולל גנינה על כלים עפמיים. ביקור בחצנתה, טיולים, יקידים ושאר ירקות." על בעלת הגיל המתוק להיות תל-אביבית.

הווי

כבש בעור כבש

סיסי חל-האחיה, שחזרו מהצנתת כוח צהיל בסיני, סיפרו כי הכוח הראשון ש עמד מוכן במדבר סיני לקדם את פני ה התקפה הישראלית, היה עדר כבשים גדול, שלתוכו נאלצו הצנחנים לצנות.

★ ★ ★

ישר לבז

ביום הראשון לכיבוש עזה, שלח ברוך ברקאי, תושב ירושלים, גלוית-דאר למנהל דאר עזה, ובקש ממנו להחזיר לו את הגלר ייה לאחר שתוחתם בחותמת היום הראשון של פתיחת הדאר בעזה.

★ ★ ★

חם עד לחם

החל מיום השבת השבוע, החל קול ישי ראל לשדר בין הודעות השירות המטאורולוגי גם את תחזית מזג-ההאוויר בחצי-הנאי סיני.

★ ★ ★

עגבניות קרבות

לפירסום רב זכה שאול חביב, תושב הר צילה, שתרם לצה"ל השבוע סכום של 10 אלפים ליי והודיע על נכונותו להקים ב כספו בית-חולים צבאי. פחות התפרסם מע שהו של העולה החדש אליהו יחזקאל, איש מושב מרגלית בגליל, שהחליט על תרומה צנועה יותר, אך הכרוכה בקרבן אישי גדול יותר. יחזקאל הודיע, כי כל עוד ישמכו הפעולות, יתרום לצה"ל את פרי אדמתו במלואו, שלח מיד ביום הראשון עשרים ארגוני עגבניות ליחידה צבאית בגליל.

★ ★ ★

מכפר-רגל זער ראש

חילי צה"ל שהשתתפו בפעולות האחד רונות מסרו, כי החיילים המצריים זורקים מעליהם במנוסתם את הנעליים, כדי ש יטיבו לרוץ ברגלים יחפות, כאשר התרגלו. לעומת זאת, הם מקפידים מאד לקחת אתם בשעת המנוסה את כל-הגיליות.

★ ★ ★

התמצאות

פרשן שירות חסיזור חבריטי הפרך ה שבוץ את סענת המצרים, כאילו הפציצו ה בריטים במצרים מטרות אורחיות. הפרשן טען, כי הבריטים יודעים בדיוק רבה את מקומם של הבסיסים הצבאיים ושדות התעופה במצרים. סוף סוף, הרי הם הם שכנו אותם.

★ ★ ★

בזה

רובל תל-אביבי, שהחל לשחק השבוע טי חורה מבוקשת. מסות ומרחב, צעק כפיסטר מת לסחרותו: "אני מוכר את כל מצריים כי 40 ברוש"

★ ★ ★

לכו מאן דכני

מודעה בלשון זאת הופיעה בבוקר יום ר בארץ: "לאב עוררדין חיים סורת, אישם. לקרובים ולקידים — נולד לנו בן כבוד. האם, עיררדין עדינה סורת."

★ ★ ★

בירחות השבוע

חמאורעת חססחררים של חשבוע האחרון צמחיה כמה בריחות שחחלו עובדות מפח לאוזן:

- למשחתת המצרית איברחים אל-אחאל, שנלחקה בשבי ושחצורף לחיל-הים הישראלי לאחר תקינות, הוצעו כבר כמה שמות עבר ריים: אברחם הראשון, אברחם גד-צעק ר אברחם אבינו.
- בעיקבות הווגמה המפורסמת של ה כוכבנית האמריקאית קאתלין יור, שהציעה בשעתו בילוי של ערב בתברתה לכל מי ש יסיני בקוריאה, שיביא לידי האמריקאים מטוס מיג. הוצע השבוע להבטיח לסיסיים המצ ריים כי כל אחד מהם שיביא לישראל מטוס מיג שלם, יוכה לקבל עבודה קבועה בטי סול-בונה.
- מלך ערב הסעודית איבך-סעוד, אמר מי שאמר, "הבטיח לעמד מאחורי גמאל עבד אל-נאצר, חוסיין מלך ירדן הבטיח לי עמד לצידו ושרהחוק הסובייטי דימיטרי שפילוב אמר כי לא יוזן מעמדלו האלוהות למצרים. ועם התחלת מבצע צה"ל עמדו כולם בהבטחותיהם: איבך-סעוד נשאר פ אחרי, חוסיין עמד בצד ושפילוב — לא זז."